

ge, vil sagen være at indbringe for domstolene.

Stk. 2. Under den i stk. 1 omhandlede sags behandling i sundhedsstyrelsen har den pågældende ret til overfor styrelsen at optræde ved eller i forening med en af hende valgt tillidsmand, ligesom hun og tillidsmanden på hendes vegne har ret til at gøre sig bekendt med samtlige sagens akter, således som disse foreligger for sundhedsstyrelsen.

Stk. 3. I påtrængende tilfælde, hvor jordemoderens fortsatte virksomhed skønnes at frembyde overhængende fare, kan sundhedsstyrelsen midlertidigt fratage hende retten til at udøve jordemodergerning. Sundhedsstyrelsen skal da straks gøre indberetning til indenrigs- og boligministeren, der stadfæster eller ophæver sundhedsstyrelsens beslutning.

Stk. 4. Skal spørgsmålet om i medfør af stk. 1 endeligt at fratage en jordemoder retten til at udøve jordemodergerning afgøres ved dom, foranlediger indenrigs- og boligministeren retssag anlagt mod pågældende i den borgerlige retsplejes former. Dersom retten frakendes pågældende, kan det ved dommen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning, idet den pågældende, såfremt vedkommende er i fast stilling, ikke som følge af dommen kan afskediges fra denne stilling, forinden endelig domstolsafgørelse foreligger.

Stk. 5. Dersom indenrigs- og boligministeren, forinden han tager stilling til, om retten til at udøve jordemodergerning bør søges frataget en jordemoder, anser det for nødvendigt, at denne underkastes lægeundersøgelse, eventuelt ved indlæggelse på et sygehus eller et sindssygehospital, opfordrer han jordemoderen til at underkaste sig sådan undersøgelse. Vægrer jordemoderen sig herved, forelægger indenrigs- og boligministeren spørgsmålet for den ret, ved hvilken en eventuel retssag vil være at anlægge. Retten afgør spørgsmålet ved kendelse. Sådan afgørelse kan også af retten træffes, efter at retssag er anlagt. Såfremt jordemoderen undlader at efterkomme en kendelse, der går hende imod, fratager indenrigs- og boligministeren hende retten til at udøve jordemodergerning, og hvis retssag er rejst, bortfalder denne. Udgifterne ved lægeundersøgelsen afholdes af statskassen.

Stk. 6. Indenrigs- og boligministeren kan efter ansøgning meddele en person, hvem retten til at udøve jordemodergerning er fra-

taget i medfør af stk. 1, tilladelse til påny at udøve sådan gerning, såfremt de fratagelsen begrundende omstændigheder ikke længere findes at være tilstede. Indenrigs- og boligministerens nægtelse af at tage ansøgningen til følge kan ikke indbringes for domstolene, for der er forløbet et år efter den afgørelse, ved hvilken retten endeligt blev pågældende frataget, eller efter den dom, ved hvilken der nægtedes hende tilladelse til påny at udøve jordemodergerning.

Stk. 7. Når en jordemoder – midlertidigt eller endeligt – fortaber retten til at udøve jordemodergerning, udsteder sundhedsstyrelsen offentlig bekendtgørelse derom.

§ 5. Indenrigs- og boligministeren eller – efter indenrigs- og boligministerens nærmere bestemmelse – sundhedsstyrelsen bestemmer, hvad der henhører til jordemødrenes praksis, samt hvorledes de har at forholde sig under udøvelsen af denne, herunder i hvilket omfang de kan foreskrive og anvende medicin. Indenrigs- og boligministeren kan træffe bestemmelse om, at narkose under visse former skal kunne gives af jordemødre.

Stk. 2. Forinden en jordemoder begynder at praktisere i en lægekreds, skal hun forevise sin autorisation for embedslægen. Så længe hun praktiserer i lægekredsen, skal hun holde embedslægen underrettet om sin bopæl. Dersom hun ophører med at praktisere i kredsen, skal hun ligeledes underrette embedslægen herom.

Kapitel II.

Jordemoderens pligter.

§ 6. En jordemoder er under udøvelsen af sin gerning forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed, og hun skal nøje følge den vejledning, hun har fået på jordemoderskolen, og de instrukser, anvisninger og pålæg, der meddeles hende af indenrigs- og boligministeren, sundhedsstyrelsen eller vedkommende embedslæge.

Det er forbudt jordemødre at foretage anden behandling af syge end den, hvori der til enhver tid undervises på jordemoderskolen.

Stk. 2. Er der ved en fødsel tilkaldt læge, påhviler det jordemoderen under lægens ansvar at bistå ham under den behandling, som han skønner det nødvendigt at foretage.